

Nye anbefalinger:

Genitalier og reproduktion

Prof. Dr. Sandra Goericke-Pesch, Dipl. ECAR, Hannover, er medredaktør på den nye antibiotikavejledning til Familiedyr. Vejledningen udkommer om få måneder – og Sandra giver her en kort opdatering på de kommende anbefalinger til brugen af antibiotika i forbindelse med reproduktion

TEKST PIA RINDOM

Hvilke ændringer er der foretaget i anbefalingerne?

- Udover at der selvfølgelig er ny viden, som skulle inkluderes i retningslinjerne, har vi korrigeret på et par andre punkter. Blandt andet enrofloxacin, som vi bør bruge mere kritisk, end vi gør i dag. Ofte er *E. coli* i urinveje og kønsorganer resistent overfor amoxicillin/clavulansyre, der tidligere altid var vores førstevalg. Det er derfor af stor vigtighed, at det i hvert enkelt tilfælde overvejes, om behandling er nødvendig, og at behandling er baseret på dyrknings- og resistensundersøgelse.

- I anbefalingerne er der også kommet nye forklaringer særligt i forhold til endometritis. Det er nu en klar opdeling i endometritis/cystisk endometrial hyperplasi og cystisk endometrial hyperplasi-pyometra-complex. Endometritis kræver en grundig diagnosticering, hvor en skylleprøve eller biopsi fra uterus kan bruges til dyrkning og cytologisk undersøgelse. Ofte behandles endometritis på mistanke og uden en bekræftet diagnose, hvilket absolut ikke kan anbefales. Igen skal det præciseres, at en korrekt behandling skal baseres på dyrknings- og resistensundersøgelse. I forhold til cystisk endometrial hyperplasi-pyometra-complex er der nye behandlingsanbefalinger. Hvis ejeren ikke ønsker neutralisering, er der mulighed for konservativ terapi med aglepristone, og en ny protokol viser en tendens til at være mere effektiv.

- Balanoposthitis hos hunde kræver også korrekt diagnosticering. Nogle hanhunde, som bliver behandlet for denne lidelse, har ikke inflammation i

penis og eller preputium, men blot almindelig smegmaproduktion. Det bliver nu også præciseret i vejledningen og med en opfordring til, at man er opmærksom på at få stillet en korrekt diagnose forud for behandling.

Hvorfor har det været nødvendigt at komme med nye anbefalinger?

- Vi ser generelt mere og mere antimikrobiel resistens i human og veterinærmedicin. Og samtidig er bevidstheden om resistens og dyrlægens generelle ansvar i forhold til »one health« blevet større. Desværre er viden om resistens fra bakterier fra genitale organer ikke baseret på et stort datamateriale i Danmark, fordi vi ikke dyrker så hyppigt på dette område. Desuden har vi observeret, at der er en tendens til, at nogle opdrættere – ligesom nogle tyske opdrættere – bruger antibiotika »forebyggende« før parringen.

Hvad betyder det i praksis?

- Hvis muligt skal dyrlægen altid laver bakteriel dyrkning og resistensundersøgelse, før behandling med antibiotika initieres. Hvis behandling ikke kan afvente disse undersøgelser, bør man altid vælge en type antibiotika fra »første valg-gruppen«. Kun i livstruende situationer eller ved septisk chok kan enrofloxacin bruges som første valg. Som dyrlæger skal vi virkelig bruge vores viden til at forklare ejere og opdrættere vigtigheden af at bruge antibiotika rationelt og med omhu. ■